

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เรื่อง การเชื่อมโยงเกษตรกรรายย่อยกับตลาด

บทนำ

1. ข้อเสนอแนะเหล่านี้ ได้มาจากผลลัพธ์การประชุม CFS High-Level Forum on Connecting Smallholders to Markets ที่จัดขึ้นในเดือนมิถุนายน 2558 โดยอิงจากหลักฐานที่มีอยู่และมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เกิดนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยต้องการให้ข้อเสนอแนะเหล่านี้มีส่วนร่วมในการบรรลุเป้าหมายของ CFS ในการขจัดความหิวโหยให้หมดไปจากโลก โดยที่แต่ละประเทศดำเนินการตามหลักการอย่างสมัครใจในการบรรลุสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอตามบริบทความมั่นคงอาหารของประเทศ (Voluntary Guidelines for the Progressive Realization of the Right to Adequate Food in the Context of National Food Security) ทั้งนี้ ข้อเสนอแนะเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการดำเนินงาน โดยไม่เป็นซ้ำซ้อนกับข้อเสนอแนะอื่นๆ รวมถึงหลักการที่เกี่ยวข้อง เช่น VGGT (The Voluntary Guidelines on the Responsible Governance of Tenure) / RAI (Principle of Responsible Investment in Agriculture and Food Systems) / Framework for Action for FSN in Protracted Crises (กรอบการดำเนินงานของความมั่นคงอาหารและโภชนาการในวิกฤติที่ยืดเยื้อ) / รายงานของ HLPE และผลลัพธ์จากข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเรื่องการลงทุนของเกษตรกรรายย่อยเพื่อความมั่นคงอาหารและโภชนาการ (Investing in Smallholder Agriculture for FSN)
2. ผู้ประกอบการรายย่อยมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงอาหารและโภชนาการทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งรวมถึงการเพิ่มการผลิตอาหารเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกในอนาคต ผู้ประกอบการรายย่อยเป็นกลุ่มประชากรที่แตกต่างกันและกระจายอยู่ในแต่ละประเทศและภูมิภาค โดยเป็นผู้ผลิตอาหารประมาณร้อยละ 70 ของการผลิตอาหารทั้งหมดของโลก แต่ในขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการรายย่อยจำนวนมากยังประสบปัญหาความไม่มั่นคงทางอาหารและภาวะทุพโภชนาการ ผู้ประกอบการรายย่อยเชื่อมโยงในหลายๆ ตลาด แต่ก็ยังประสบปัญหาในการหาช่องทางเข้าถึงตลาด และการได้รับผลประโยชน์ที่ส่งเสริมความเป็นอยู่ รวมทั้งสุขภาพที่ดี ภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงตลาดได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนความพยายามของภาครัฐในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 โดยสร้างความมั่นคงอาหารและโภชนาการแก่ผู้ประกอบการรายย่อย รวมทั้งการบรรลุเป้าหมายความมั่นคงอาหารและโภชนาการของทุกคนไปพร้อมกัน
3. ผู้ประกอบการรายย่อยในบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป: สภาวะทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง ทำให้การดำเนินกิจกรรมของผู้ประกอบการรายย่อยส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วกว่าที่เคยเป็นมา การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ แรงกดดันจากประชากรที่เพิ่มขึ้น การขยายตัวของสังคมเมือง ความขัดแย้งที่ยืดเยื้อเพิ่มขึ้น ประชากรอพยพพลัดถิ่น และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคเนื่องจากรายได้ที่สูงขึ้น สิ่งเหล่านี้สามารถเป็นไปได้ทั้งโอกาสและอุปสรรคแก่ผู้ประกอบการรายย่อยในบางกรณีอาจจะ

ช่วยสร้างโอกาสในการเข้าถึงตลาดใหม่ที่มีมูลค่าสูงกว่าเดิม เกิดการกระจายรายได้ เพิ่มความยั่งยืนทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันก็อาจจะสร้างอุปสรรคที่สำคัญ เช่น ความเสี่ยงทางการเงิน ข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรม การขาดช่องทางเข้าถึงตลาด และขาดช่องทางการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ อาจทำให้ต้นทุนทางธุรกรรมสูงขึ้น รวมทั้งความเสี่ยงของผู้ประกอบการรายย่อย โดยเฉพาะเพศหญิง ในการเข้าถึงตลาดสังคมเมืองที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว สิ่งเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดจากการขาดโครงสร้างพื้นฐานและระบบข้อมูลการตลาด ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดบริการไม่มีประสิทธิภาพ ภาคสถาบันและโครงสร้างกฎหมายที่อ่อนแอ ซึ่งการที่จะเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้ นโยบายสาธารณะและการลงทุนมีบทบาทสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับผู้ประกอบการรายย่อย

4. ตลาดทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค รวมทั้งระบบการผลิตอาหาร: ร้อยละ 80 ของผู้ประกอบการรายย่อยในโลก ดำเนินธุรกิจตลาดอาหารในระดับท้องถิ่นและในประเทศ ตลาดท้องถิ่นเหล่านี้มีความหลากหลายอย่างมาก โดยเป็นทางผ่านของอาหารส่วนใหญ่ที่ทั่วโลกบริโภคเริ่มตั้งแต่การเคลื่อนย้ายจากท้องถิ่นไปจนถึงการเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนและข้ามภูมิภาค ครอบคลุมทั้งในชนบท ชานเมือง และสังคมเมือง โดยมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับระบบอาหารของท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาค นั้นหมายความว่า อาหารจะผ่านกระบวนการผลิต แปรรูป และซื้อขายกันภายในระบบนี้ กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มเหล่านี้จะช่วยสร้างการจ้างงานและมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น หากผลประโยชน์จากการสร้างมูลค่าเพิ่มได้กระจายไปในระบบผลิตอาหารของท้องถิ่นและประเทศอย่างทั่วถึง ซึ่งผลประโยชน์เหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้จากการปรับปรุงโครงสร้างตลาดในรูปแบบที่มีความยืดหยุ่นแก่ผู้ประกอบการรายย่อย และการทำให้อุปสรรคในการเข้าถึงตลาดน้อยลง ตลาดเหล่านี้ทำหน้าที่ได้หลายอย่างมากกว่าแค่การแลกเปลี่ยนสินค้า โดยสามารถทำหน้าที่เป็นพื้นที่ในการติดต่อสื่อสารทางสังคมและแลกเปลี่ยนความรู้ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ตลาดเหล่านี้จะมีความสำคัญอย่างมาก แต่กระบวนการเก็บข้อมูลมักถูกมองข้าม/ละเลย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเชิงลบในการพัฒนานโยบาย
5. เพศ: ร้อยละ 43 ของแรงงานภาคการเกษตรในประเทศกำลังพัฒนาเป็นเพศหญิง ถ้าหากเกษตรกรเพศหญิงสามารถเข้าถึงทรัพยากรการผลิตเท่ากับเพศชาย จะสามารถเพิ่มผลผลิตภาคการเกษตรได้ถึงร้อยละ 20-30 และการขาดสารอาหารจะลดลงร้อยละ 12-17 ผู้ประกอบการรายย่อยเพศหญิงมักจะได้รับโอกาสในการเข้าถึงตลาดน้อย เนื่องจากข้อจำกัดหลายๆ อย่าง การแก้ไขข้อจำกัดเหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงตลาดของผู้ประกอบการรายย่อย รวมทั้งเพิ่มบทบาทของเพศหญิงในการสร้างความมั่นคงอาหารและโภชนาการ ข้อจำกัดการเข้าถึงตลาดของเพศหญิงส่วนใหญ่ เกิดจากข้อจำกัดทางด้านเวลา การทำเกษตรส่วนใหญ่เป็นการเกษตรเพื่อเลี้ยงชีพ อาชีพที่ไม่เกิดรายได้แต่มีความรับผิดชอบสูง ความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการผลิต เทคโนโลยีเงินทุน การศึกษา และบริการอื่นๆ รวมทั้งมีข้อจำกัดในการมีส่วนในการตัดสินใจด้านเศรษฐกิจในครัวเรือนและชุมชน การดำเนินการเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศที่มีประสิทธิภาพ จะต้องคำนึงถึงความจำเป็นที่จะต้องเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการบรรลุสิทธิในการได้รับอาหารที่เพียงพอภายใต้บริบทความมั่นคงอาหารของประเทศ

6. เยาวชน: ระบบเกษตรและอาหารเป็นภาคส่วนที่สำคัญสำหรับเยาวชนที่ต้องการมองหาโอกาสในการสร้างรายได้และอาชีพ ทั้งในชนบทและในสังคมเมือง ผู้ประกอบการรายย่อยรุ่นเยาว์อาจจะประสบกับอุปสรรคในการเข้าถึงตลาด เนื่องจากขาดแหล่งเงินทุน โอกาส ทักษะ และศักยภาพ การลงทุนในเกษตรกรรายย่อยและโครงสร้างพื้นฐานตลาด จะเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จและสร้างความยั่งยืนในการดำรงชีวิตให้แก่ประชากรรุ่นถัดไป
7. ตลาดองค์การระหว่างประเทศ: การดำเนินกิจกรรมของผู้ประกอบการอาจเกี่ยวข้องกับตลาดส่งออก ซึ่งเป็นได้ทั้งโอกาสและอุปสรรคแก่ผู้ประกอบการรายย่อย เกษตรกรรายย่อยสามารถสร้างโอกาสในสร้างมูลค่าที่สูงขึ้นและโอกาสในการพบปะกับผู้คนที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาขีดความสามารถ และการฝึกอบรมแก่ผู้ประกอบการรายย่อยตามแผนการลงทุนตลอดห่วงโซ่การผลิต อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการรายย่อยอาจจะประสบกับอุปสรรค เช่น มาตรฐานการส่งออกระหว่างประเทศและเงื่อนไขอื่นๆ ที่เกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร ผู้ประกอบการรายย่อยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้สัญญาหรือเงื่อนไขและข้อปฏิบัติของตลาดส่งออกที่ไม่เป็นธรรม การฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพให้ผู้ประกอบการรายย่อยในเรื่องของกลไกตลาด การอ่านการเขียน และคณิตศาสตร์สามารถช่วยอำนวยความสะดวกและการเตรียมความพร้อมให้กับผู้ประกอบการรายย่อยในตลาด ตลาดระหว่างประเทศสามารถส่งผลกระทบต่อความมั่นคงอาหารและโภชนาการของผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีขึ้น
8. โภชนาการ: ผู้ประกอบการรายย่อยเป็นได้ทั้งผู้ซื้อและผู้จำหน่ายอาหาร และมีความเสี่ยงต่อการขาดสารอาหารจากสาเหตุหลายประการ การพัฒนาระบบการผลิตอาหารที่หลากหลายจะช่วยเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการรายย่อยในการมีส่วนร่วมในตลาด ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการเพิ่มคุณภาพทางโภชนาการไปด้วย ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถจัดหาอาหารที่ส่งเสริมโภชนาการที่สมดุล หลากหลาย และดีต่อสุขภาพอย่างยั่งยืน และมีบทบาทสำคัญในการรักษาความเชื่อมโยงระหว่างผู้บริโภคและแหล่งผลิตอาหาร หากการเข้าถึงตลาดไม่ตรงกับการจัดการก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว การเก็บรักษาและการขนส่ง ก็จะทำให้เกิดการสูญเสียอาหารและสูญเสียคุณภาพซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพทางโภชนาการของอาหาร
9. การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ: การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการเชื่อมโยงผู้ผลิตกับอุปสงค์ของผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถวางแผนและสร้างความหลากหลายในการผลิต ทำให้สามารถประมาณการรายได้ และเป็นแนวทางในการสนับสนุนคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบการรายย่อยในภาวะวิกฤติ ความขัดแย้ง และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้ การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐจะต้องมีการวางเป้าหมายที่ดี มีการประสานงานที่เหมาะสม โปร่งใส และให้ผู้ประกอบการรายย่อยเข้ามามีส่วนร่วม อย่างไรก็ตาม การขาดการคาดการณ์เกี่ยวกับความอุปสงค์และการจ่ายเงิน หรือความซับซ้อนและเคร่งครัดเกินไปของกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง สามารถสร้างอุปสรรคให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย การให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการเกี่ยวกับแผนงานการจัดซื้อจัดจ้าง สามารถช่วยเน้นย้ำให้เห็นความต้องการที่จำเป็นอย่างแท้จริงของผู้ประกอบการรายย่อยและผู้บริโภคในท้องถิ่น ส่งผลต่อสังคม

สิ่งแวดล้อม และประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การให้ผู้ประกอบการรายย่อยมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ จะทำให้มั่นใจว่าความต้องการของพวกเขาจะได้รับการตอบสนอง

ข้อเสนอแนะ

10. ข้อเสนอแนะเหล่านี้ มีเป้าหมายเพื่อแก้ไขอุปสรรคสำคัญและสร้างโอกาสในการพัฒนาช่องทางเข้าถึงตลาดของผู้ประกอบการรายย่อย โดยกล่าวถึงนโยบายสาธารณะของภาครัฐ แต่ข้อเสนอแนะในการดำเนินการหลายๆ เรื่อง สามารถดำเนินการได้โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ข้อเสนอแนะเหล่านี้เป็นการดำเนินการแบบสมัครใจและไม่มีข้อผูกมัดทางกฎหมาย โดยควรที่จะนำไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับกฎหมายและสถาบันของแต่ละประเทศ
  - i. จัดเก็บข้อมูลการตลาดที่เชื่อมโยงกับระบบอาหารของท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคแบบองค์รวม ทั้งในสังคมชนบทและสังคมเมือง ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อพัฒนาการสร้างนโยบาย ซึ่งรวมถึงข้อมูลด้านเพศ ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ โดยนำเข้าเป็นส่วนหนึ่งของระบบจัดเก็บข้อมูลแบบปกติ และนำข้อมูลดังกล่าวเผยแพร่สู่ผู้ประกอบการรายย่อย
  - ii. ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อผู้ประกอบการรายย่อยในการเข้าสู่ตลาด โดยกำหนดราคาที่เป็นธรรมและโปร่งใส ให้ผลตอบแทนที่เพียงพอต่อการผลิตและการลงทุนของผู้ประกอบการรายย่อย
  - iii. สนับสนุนกลไกที่ช่วยให้ผู้ประกอบการรายย่อยเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านราคาและตลาดที่โปร่งใส ทันต่อเหตุการณ์ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และระบบข้อมูลการตลาดที่ได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อให้สามารถใช้ประกอบการตัดสินใจได้ว่า ควรจะผลิตอะไร ผลิตเมื่อไหร่ และจะขายที่ใด
  - iv. ส่งเสริมและขยายโอกาสในการสร้างความเชื่อมโยงผู้ประกอบการรายย่อยต่ออุปสงค์ของสินค้าเกษตรและอาหาร โดยทำให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงผลผลิตอาหารที่เพียงพอ ปลอดภัย มีโภชนาการ สินค้าที่หลากหลาย ตลอดจนในภาวะวิกฤตและกรณีพิพาทที่ยืดเยื้อ รวมถึงการใช้นโยบายการจัดซื้อจัดจ้าง การให้ความช่วยเหลือทางอาหาร และโครงการอาหารกลางวันนักเรียนของภาครัฐ
  - v. ปรับปรุงกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างผ่านการจัดทำความตกลงแบบบูรณาการ โดยปรับใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เพิ่มประสิทธิภาพในการชำระเงินทั้งในรูปแบบของการชำระเงินด่วน การชำระเงินประจำ และการชำระเงินล่วงหน้า โดยอยู่ในปริมาณและกรอบเวลาที่สามารถควบคุมได้
  - vi. จัดทำนโยบายและการจัดการเชิงสถาบัน รวมถึงการเป็นหุ้นส่วนในรูปแบบใหม่ โดยเชื่อมโยงกับการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ให้อำนาจแก่ผู้ประกอบการรายย่อย โดยเฉพาะเพศหญิงและเยาวชน รวมทั้งองค์กรที่เป็นตัวแทน เพื่อให้มีบทบาทที่เท่าเทียมและมีประสิทธิภาพในการจัดทำข้อตกลง/สัญญาต่างๆ
  - vii. สนับสนุนนวัตกรรมเชิงสถาบันและปรับปรุงระบบการผลิตการเกษตร ส่งเสริมองค์กรของผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อให้สามารถเข้าสู่กระบวนการเพิ่มมูลค่าและเพิ่มรายได้
  - viii. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการในระบบการผลิตอาหารท้องถิ่น โดยผลักดันให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน รวมถึงองค์กรของผู้ประกอบการรายย่อย ผู้บริโภค ผู้ผลิต โดยเฉพาะเพศหญิงและเด็ก

- ix. ลงทุนและปรับปรุงอุปกรณ์การแปรรูปและเก็บรักษา และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการรายย่อย และให้สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง ทั้งในเขตชนบทและสังคมเมือง เพื่อส่งเสริมการมีอยู่ คุณภาพ และคุณค่าโภชนาการ รวมถึงความปลอดภัยของอาหาร ลดความเสี่ยงของความไม่มั่นคงอาหารตามฤดูกาล และลดการสูญเสียอาหาร
- x. ปรับปรุงการเข้าถึงระบบเงินทุนอย่างบูรณาการให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้ประกอบการรายย่อย โดยให้บริการและนวัตกรรมทางการเงินที่หลากหลาย การให้เงินทุนขนาดเล็ก เงินทุนเครดิตพิเศษ เงินทุนเริ่มต้นกิจการ และการประกัน
- xi. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญกับผู้ประกอบการรายย่อย เช่น ระบบชลประทาน ศูนย์บรรจุและคัดแยกผลผลิตขนาดเล็ก รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมต่อเขตชนบทสู่สังคมเมืองและตลาด เช่น ถนน ตลาดค้าปลีก และปรับปรุงการเข้าถึงพลังงาน
- xii. ตระหนักถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจของสินค้าอาหารที่ผลิต และคำนึงถึงบทบาทของผู้ประกอบการรายย่อยในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- xiii. ส่งเสริมกระบวนการดำเนินงานแบบบูรณาการและมีความสมดุลในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ รวมถึงการใช้นโยบายต่างๆ ที่มีประเด็นเรื่องเพศมาเกี่ยวข้อง เช่น การวางแผนพัฒนาชนบทและเมือง และพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น เพื่ออำนวยความสะดวกให้เกษตรกรรายย่อยสามารถเข้าสู่ระบบอาหารในระดับท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาค
- xiv. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการรายย่อยที่มีคุณสมบัติเฉพาะอย่าง เพื่อเพิ่มรายได้และตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค โดยที่ยังคงรักษาวัฒนธรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ
- xv. ส่งเสริมการผลิตที่หลากหลายเพื่อเสริมสร้างความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ภัยธรรมชาติ และวิกฤตราคาสินค้า เพื่อสร้างการรูปแบบการบริโภคที่หลากหลาย และลดการขาดแคลนอาหารตามฤดูกาล และการผันผวนของรายได้
- xvi. ลงทุนในการพัฒนาศักยภาพ การวิจัย เทคโนโลยีนวัตกรรมที่ช่วยให้ผู้ประกอบการรายย่อยปรับตัว และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการเพิ่มมูลค่า ความหลากหลายในการผลิต การจ้างงาน และแหล่งรายได้ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาราคาสินค้าอาหารที่ไม่มีเสถียรภาพและบรรเทาความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อรายได้ภาคการเกษตร
- xvii. สนับสนุนให้มีการผลิตอาหารที่มีคุณค่าโภชนาการและดีต่อสุขภาพ ซึ่งอาจเป็นโอกาสให้เกษตรกรรายย่อยเข้าสู่ตลาดใหม่
- xviii. ส่งเสริมห่วงโซ่การผลิตระยะสั้น เพื่อให้ผู้ประกอบการรายย่อยได้รับรายได้จากการผลิตที่มากขึ้น
- xix. เพิ่มอำนาจให้ผู้ประกอบการรายย่อย โดยเฉพาะเพศหญิงและเยาวชน ผ่านการเพิ่มการเข้าถึงและควบคุมทรัพยากรและปัจจัยการผลิต รายได้และโอกาสทางอาชีพ และอำนวยความสะดวกโดยให้บริการทางการเงิน การพัฒนาธุรกิจ เครื่องมือบริหารความเสี่ยง และมีขั้นตอนทางราชการที่เรียบง่าย โดยออกแบบตามความต้องการเฉพาะเจาะจงของผู้ประกอบการรายย่อย

- xx. ส่งเสริมการคุ้มครองความปลอดภัยอาหาร ผ่านการประเมินความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่ระบบการควบคุมที่เหมาะสมกับกำลังขนาดของการผลิต บริบท รูปแบบการผลิตและการตลาดที่แตกต่างกัน ในขณะเดียวกันก็จัดหาข้อมูลข่าวสารและพัฒนาศักยภาพเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว
- xxi. ตั้งเป้าหมายการศึกษาและการฝึกอบรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้กับเยาวชน โดยมุ่งเน้นไปที่การสอนงาน เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ แนวทางปฏิบัติ นวัตกรรม การตลาด การเพิ่มมูลค่า และธุรกิจการเกษตร และทำให้ตลาดสินค้าเกษตรเป็นที่น่าสนใจ/เป็นที่ดึงดูดแก่ผู้ประกอบการรายย่อย
- xxii. สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพในการผลิต การบริหารจัดการ และการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการรายย่อย รวมทั้งองค์กรและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กของผู้ประกอบการรายย่อย โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับเพศหญิงและเยาวชน
- xxiii. ส่งเสริมความร่วมมือแบบได้-ได้ และความร่วมมือแบบไตรภาคี รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ เพื่อปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดของผู้ประกอบการรายย่อย โดยเป็นไปตามวาระแอดดิส ออบาบาของการประชุมการลงทุนเพื่อการพัฒนาครั้งที่ 3 (Third International Conference on Financing for Development)
- xxiv. ส่งเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการรายย่อยในการเพิ่มอำนาจต่อรองและสามารถควบคุมสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของตนได้ และมีส่วนร่วมในห่วงโซ่การเพิ่มมูลค่า ผ่านการรวมกลุ่มและก่อตั้งสหกรณ์ สมาคม และเครือข่าย และองค์กรอื่นๆ และสนับสนุนให้ผู้หญิง และเยาวชน เข้าไปมีส่วนร่วมและมีอำนาจตัดสินใจที่เท่าเทียมกัน

การติดตามผล

- xxv. สนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดของ CFS และ FAO IFAD WFP และหน่วยงานสังกัดสหประชาชาติอื่นๆ สร้างความตระหนักรู้ ผ่านการเผยแพร่ สนับสนุนให้มีการหยิบยกขึ้นหารืออย่างกว้างขวาง และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ การนำไปปฏิบัติ และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการใช้ข้อเสนอแนะฉบับนี้
- xxvi. เชิญชวนให้ผู้มีส่วนได้เสียอำนวยความสะดวกในการติดตามความก้าวหน้า โดยใช้วิธีการจัดทำแผนที่ (mapping) การประเมินผล และสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในประเด็นที่สำคัญ เช่น วิธีการเก็บข้อมูลระบบการผลิตอาหารและตลาดในระดับท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาค รวมถึงความปลอดภัยอาหาร และแผนงานการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ